

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA I SI IS A FIE-CAREILUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE
IN BUCURESCI La casa Administratiunii
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 90 lei, 8 luni 10 lei.
IN STRENATATE: La toate oficialele pos-
tale din Uniu, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.
LA PARIS: Se gaseste jurnalul cu 45 Cent.
numerul, la Kiosc din rue Montmartre 413
Bulevardul St. German No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIA

No. 3. — Pista Episcopiei. — No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

ANTEIA ANIVERSARE

5 SEPTEMBRE 1886—5 SEPTEMBRE 1887

Azi se completează un an de la atențatul din 4 Septembrie 1886 al lui Stoica Alecsandrescu și măine e înfăția aniversare a celui d'al doilea atențat: acela orânduit de victimă din ajun în contra redacțiilor ziarelor independente.

Avem dar o îndoială aniversare.

Stim acum, când faptele s'au îndeprtat de noi, care a fost proporționile încercării de asasinat asupra persoanei primului ministru; mai cunoaștem încă, și bine de tot, tendințele urmărite de atacul bandelor polițienești de a doua zi în contra noastră.

Câte mișeli, căte ilegalități n'au fost săvârșite în urmă.

E o pată neagră în istoria politică a guvernului care a intrat și umbă în al două-spre zecelea an de stăpânire, devastarea redacțiilor din 5 Septembrie.

Epoca, victimă a năvălirii bătușilor, sub ochii poliții, în localul ei, nu poate uita această aniversare.

Inainte de 4 Septembrie 1886

Cum pot să mă lupt contra tălaharilor?

Carol.

Ziarul nostru apăruse de căteva luni. În acest scurt interval el și-a făcut să sebească drept și cu putere în arbitriul unui guvern corupt, care declară să fie sfială că opoziția n'a reprezentat la protecția legilor, care consideră pe cetățenii drept niște instrumente degradate ale intereselor sale personale.

Capul Statului însuși, desgustat de mișeliile celor ce l'inconjură, zise, într-un moment de desnădăjduire, unui străin care venise în țară să îndeplinească o misiune științifică: *Cum pot să mă lupt contra tălaharilor?*

Intors în patria lui, acest străin istoricii conaționalilor săi amărăciuile regelui Carol.

Ce judecată mai nepărtinitoare de către acestul suprem al Statului?

Îată propriele-i cuvinte:

In miserabila administrație a funcționarilor publici, care nu sunt numai lenești dar și necinstiti, nu s'a putut introduce îmbunătățiri. Regele săi neputincios făță de această corupție, precum el însuși s'a exprimat către orator, în cursul unei întreviori, cu aceste cuvinte: «Cum pot să mă lupt contra tălaharilor?»

Fără să zicem mai multe, aceasta era situația țării înainte de 4 Septembrie.

In jurul regelui niște tălahari; în țară o cecă de explozatori.

Atentatul din 4 Septembrie

Epoca reușise a risipi puțin apatia celor obișnuiți și nu se cam interesa mult de lucrul public și aștepta totul de la imprejurări.

Atitudinea ziarului nostru disperă pe guvernanții cari simțea că terenul le fugă de sub picioare.

Atunci se chibzuia planul de a implica pe toți membrii influenței și opoziției într'un atențat, care se nădăduia că va produce o diversiune în spiritul public.

A doua zi, la 5 Septembrie, no-nu știam absolut nimic despre cele ce se urzia.

Aflând că primul ministru Ion Brătianu, fusese atacat în seara din ajun de către un Stoica Alexandrescu, n'am găsit expresiuni destul de energetică spre a lovi în assassinat.

In adevăr, în *Epoca* apărută vineri 5 Septembrie publicam în capul ziarului aceste rinduri:

Un atențat a fost comis eri seara asupra persoanei primului ministru. Un individ care se zice că a fost sergent în armată, a pândit pe d. Ioan Brătianu pe cănd se întorcea la casa, și a trăs aspru lui o lovitură de pistol, fară a atinge.

Noi nu putem de către se reprobam en indignitate aceasta tentativă de asasinat asupra persoanei d-lui Ion Brătianu.

Istoria terci și de față spore proba ca partidul conservator a fost victimă unui asasinat politic, dar ca densus l'a reprobat în tot-d'ama privindul cu arma mărsava si infama.

Amintim aci cuvintele pronunțate în Camera de d. Al. Lahovari în ocaziunea atențatului lui Pietraru. Oratorul conservator s'a exprimat astfel:

„Declăr în numele partidului conservator că într-o liniștită de asociație am onoarea d'ace face parte, d'are proba în toate puterile sale asasinatul politic și ideile care conduc la asemenea prisme.”

„D'almintrele, aceste idei nesantatoase sunt importante din afară și este de sperat că ele vor gasi echoc pe pamantul românesc.”

„Camera nu poate să de căt unanimă pună stigmatul ascenșenei fapte.”

Cele zile de d. Alexandru Lahovary la 1880 se pot aplica și astăzi la atențatul ce s-a incercat asupra persoanei primului-ministrului.

Cum pot să mă lupt contra tălaharilor?

Carol.

Navalirea din 5 Septembrie

Ne bucuram cu toții, — e o cestiu de umanitate, care premerge oricare animositate publice, — că zilele d-lui Brătianu fusese cruce. Eram neliniștiți de starea sănătății d-lui C. F. Robescu, despre care circula sgomotul că ar fi fost atins.

Toți blamam faptul și ne interesam de soarta victimelor.

Astăzi, când un an a trecut la mijloc, vedem că eram de înșela!

Pe când noi nutram sentimentele cele mai sincere, cel de la guvern ațieau toată furia drojdiei societății, sub ocoirea poliții, în contra noastră.

In noaptea de 4 spre 5 Septembrie bravii colectivității ținuseră adunări secrete, unde hotărîră că a doua zi toată suflarea polițienească să se repeată într'un sovet asupra opoziției, pe care, să cercețări, o societate complice cu faptuitorul atențatului Stoica Alexandrescu.

Primul ministru însuși dede semnalul atacului.

E bine credem să reamintim cum s'a executat programul.

Pentru aceasta, reproducem rândurile de mai jos apărute în *Epoca* din 5 spre 6 Septembrie.

Vandalismul de la ziarul nostru

Planul odată facut, sefi, ca Ulmeanu, Toboc, Ștefănescu, Tanase Bărbieru și alții, se pusera pe lucru.

De la orele opt dimineață, se formează cete, cete, de tot ce societatea are mai degradat și mai pervers, pe la secuțiunile vecinătatea cu localul redacțiunii noastre.

La orele zece, cetele se imprenăra și ce cap cu numișii sefii și statulilor major merse în curtea consiliului de ministri și strigări într'un glas: *Traiască Brătianu! moarte opoziției!*

La aceste cuvinte, seful cabinetului eșii în balconul consiliului de ministri și în acestei adunături următoarea scurtă, dar semnificativă cuvântă:

„Vă mulțumește fraților pentru simpatia ce mi dovediți. Sunt sigur că veți să stigmatizați, precum se cuvine, pe acești miserabili”

“ca deci la o-

Acesti miserabili reprezintă pe oponenție.

Indată, mai degrabă de căt se poate încăpu, banda bătușilor apucă pe strada Clementii, sparse geomurii, și forță porțile intrării redacțiunii ziarului „Independentă română”; intră chiar în curte. Aci, întâmpină pe toți lucrătorii tipografi armăți cu lemne, pe care le luară, în rezistenție, dintr-un stârjen de lemn ce se află din întărirea în curte. El puseră pepe bandei, care vîzând cu nău și de giumă se mulțumi cu spargerea geomurilor, cu vociferările lor sălbatici și se îndreptă prin dosul Episcopiei la redacția *«Epocii»*.

Era un sgomot asurzitor; d. Arbore, redactorul *«Telegrafului»*, striga că lăneșa gura:

Traiască Brătianu! Dati, omorâti, spărgă-

geti. Ajuns în dreptul redacției noastre, bătușii svîrșiră în geomurile localului, intrără în săliile noastre și aci negăsind din întărirea de căt pe administratorul ziarului, dederă într'insul cu bastoane și ciocme; lăsări capul, lăsări mănele. Această operă sfîrșită, se porâna bătușii și distrugă tot ce vedeau înainte. Răsturnără masa administratorului, după ce distrusera corespondența și mandatul poștal sosit din provincie. În camera alăturată vandalismul fu la culme. Nu se poate descri ruina cauzată.

Desaprobară generală

Aceste scene stăseră din mintea tutora atențatului lui Stoica Alecsandrescu.

Toate personalitățile marcante vizitării localul redacțiunii noastre.

Cei ce voiseră să ne estermină nu

făcă de căt a contribui mai mult la succesul nostru.

In seara zilei de 5 Septembrie, publicul independent și tinerimea scoalelor ne făcă o adevărată ovăzune.

Vîu mișcări de aceste semne de simpatie scriam în seara de 5 Septembrie:

Afluența personelor cari au început să viziteze salile redacției noastre de la ora 2 după amiază, e mai mult de căt considerabilă. Tot ce Bucureștiul numără ca inteligență, cultură, independență și talent, și au dat în mod unanim și spontană întâlnire în localul ziarului.

Nu esagerăm afirmând că tinerimea de prin școală seosește dintr'un moment în altul în grupe numeroase la redacție.

Mulțumim cu sinceritate pentru onoarea și atenția ce ne arată. Publicul care ne citește, care ne încurajază și ne aprobă neșăptășește cu prisos de ce am susținut eri.

Înca odată sincere și cordiale mulțumiri inteligenței capitalei.

Cea mai teribilă armă contra vandaliștilor și adevăratul și munca onestă.

Trăiască adevărat!

Invioză moralitatea!

..... aceasta ramura a Statului

..... și a săptămână prin a ajunge ca un fel de asil pentru adaptare tutor incapacitatilor și infirmitatilor sociale?

La cine? dacă nu la Andronești, Sărăjeni, Populeni, Manolești și

atâtă alii?

Atitudinea Parlamentului

La fel se purta și Camera Deputaților. Cerere de liberare din arestul preventiv a d-lui deputat Iosif Oroveanu fu respinsă în condițiile deja stătute.

In loc să lase curs liber justiției, seful ei, ministrul Stătescu, căuta și

influență învestigațile parchetului și verdictul urterior al juraților prin atitudinea pasionată a Parlamentului, care făra să aștepte rezultatele,

zise că Brătianu a bine meritat de la patrie; iar pe un coleg al lor deputații lăsără să stea închis la seceră într'o celulă, în disprețul Consiliului și al inviolabilității mandatului de reprezentant al națiunii.

D. Maiorescu și alții protestără, dar vocea lor fu acoperită de sloganul colectivist.

Care au fost urmarile

Atentatul acesta a fost bogat în urmări.

De atunci administrația perdu orice rușine. Radu Mihai ajunse mare Vornic; bătaia continuă pe stradă și în alegeri. Corupția se lăță. Ce nu

pută face cu frica și cu băta, guvernul face cu banii. Caracterele se

slăbiră și de atunci asistăm la acel

spectacol trist pe care n'il înfață

seaza :

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMÂNIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRATIA ZIARULUI
La Paris: la Agence Havas, place de la bourse, 8.
Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires 50, (place de la Bourse) pentru Paris, Franța, Germania, Austro-Ungaria, Italia și Marea Britanie.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri și reclame pe pagina treia 2 lei linia

50 B. UN NUMER VECIU, 50 B.

ADMINISTRATIA

No. 3. — Pista Episcopiei. — No. 3.

Alegerile din Botoșani.

Bătăile din Dorohoi.

Alegerile din Galați.

Alegerile din Severin.

E exemplu dat de guvernul nostru fu contagios. La granile noastre se petrecu mai deunăzi un fapt analog.

Stim ce a zis streinătatea despre densus :

Scenele de pe străde nu sunt de loc în interesul

DINTR' O ZI INTR' ALTA

PARASITUL

DIN

L'INDÉPENDANCE ROUMAINE

Discuțiunea Academiei asupra soartei lui u și omu-l; precum se știe, nu este definitiv închisă. Sunt, și trebuie să recunoastem, destul de mult care și încă toate silințele să reabilitzeze această vocală. Scăsa etimologică numără în rândurile ei și pe d. Odoleanu, într desul de cunoscut în cîmpul său de strîmt la literatură noastră.

Fără să angajăm opinionea noastră, credem utile a publica următorul studiu care completează cele zise de autor în unele din numeroarele precedente ale *Epocei*.

Marele diaru francesu din str. Clemeșei, în numărul de Sâmbătă, 29/10 Augustu, publică, sub semnatura St. U., unu articulu intitulat

L'U parasite...

ne grăbim deci a declara mai dinainte că, în rîndurile ce urmează, nu va fi vorba de vre-unu parasitu al *Independenței*, ci de

U. parasitul lui St. U.

Citorii *"Epocei"* poate și-mai aducu aminte a fi citit în coloanele acestui diaru unu articulu asupra Ateneu-lui Românu 1), articulu în care mi-luasem curajul a propune on. Comitetu respectivu unu altu modus scribenii al titlului decât cel care se resarcă acum pe frontalul edificiului, desfășându insuși bunul simțu gramatical al omului citoriu, al cititorului cu cunoștință d'a limbei românesci.

Să mi se ierte a mă strâcăra ca figurantu măcar printre cele din urmă rînduri ale acestora. Când cine-vă a cunoscutu și scrisu, ca elevu, ortografa ultra-radicală a regretatului Fontaniniu, a cunoscutu și scrisu ortografa etimologică a lui Laurianu; ca funcționar, ortografa lui Heliade; când, în fine, prin natura carierei sale, a fostu și e tîntu a aplica și explica de mai mulți ani ortografa de l'voeală a confratiei Academice, este în dreptu, credem, fără a purta ponosul de presupușiosu, a și-spune verde părerea ce și va fi formatu asupra scrierii românești.

Părerea mea deci, privitoare la cunvințele de pe fruntea Ateneu-lui, 2) era că se se scrie acestea:

Nu *Atheneu Roman*, ci**ATENEUL ROMANU.**

1. Pentru că *th*, ne mai pronunțăm de-se ca 'n-vechimea clasică, ci simplu ca *t*, astfel urmează a se și scrie;

2. Cu semnul guturalu (-) d'asupra lui a din dicerea «Românu, semnul fără de care ea nu se poate cîti de căi Romania».

3. În fine, propunem ca «Roman» să se scrie ca mai susu, adică sfîrșindu-se cu *u*, de vreme ce acest *u*, cu toată inimenea lui, face parte integrantă din insuși tulipu dicericu, nu este uă mlădiță de adausu, unu altou.

Autorul articuloului menționat din *L'Indépendance Roumaine* admite că și noi suprimarea parasitului *h*—ca să întrebuijâm calificativul dat de dinsul lui *u*—, și cu ochii or cu ochelarii pironiți asupra acestei urgisiște vocale, trece, fără a qice nimic dcspre semnul propusu de noi pentru *a*, și se mărginescă a protesta, și încă energic,

contre l'addition de l'u après Roman...

Cestiuene lui *u* este dar din ncu și destul de limpede pusă în desbatere.

După noi, u trebuiește pusu și intru-patu cu cuvintul primitoru de articulu :

D. St. U., din contra, l-suprimă—ca netrebiu—de la cuvintu și-tîrziș-ghrișu—ă trece peste drumu.. la articulu .... Mai concretu :

D-sa scrie :

Roman-Român-ul,... pom, pom-ul ; om-om-;

1) Vede «Epoce» No. 510, din 20 Augustu, 1887.
2) Scriem cîte-vă cuvintul într-adinsu desparțit astfel, spre a se vedea mai bine parile lor constitutive.

Noi pretindem: Român-Românul... pomu, pomu-l; omu omu-l;
D-sa—după propria-i normă—mai trebuesce a scrie:
rog și rog-ute, vîdend și vîdend-ul...
(ute și ul ca pronume !)

Noi voim: rogu și rogu-te, vîdendu și vîdendul.

Lăsămu pe u de la verbe și ne mărinim numai la u pastrău de noi, prîn-
tonu de d-sa și de alii, pe u adică de la
cuvintele apelative.

A venim deci de ceretură :

1. Dacă adevărul e de partea art. *ul*, or
2. Dacă el e de partea lui *EL*, sau
simplu *L*.

Deslegarea or-căreia din aceste două probleme, nu va duce de mănu și ne va arăta cu degetul unde trebuie să se pună u și unde nu trebuie.

Dar cui da-vom precădere? Negreșită că adversarul St. U., deci, lasu să dică el....

«Cu adevăratu, incepe autorulu articuloul din *L'Indépendance*, art. românescu este *ul* (să vedem !) și nu *lu* (nici vorbă !) și nici *l* (ba, vorbă-e !).

Derivat din latinescul *ille*, (nu se poate mai dreptu) a căruia formă arăchică este *ollus*, acest articulu a datu naștere art. francesul *ul* (sic) și *le*, catalanul *il* și *lo*, italiano *el* și *lo*, spaniolul *el* și *lo*, italianul *il* și *lo*, etc. — și, în graiul poporului francese *eul*, ca în vorbele eul' pîr', eul' chien, în locu de la pere, le chien, formă (e vorba de *eul*) pe care o găsimu și în românescul al si al (al-al, halal...) în locu de el' si ear el' el' tată, el' cîne; — el' Ateneu și Ateneu-el, de unde **Ateneul**.

«Articolul românescu flindu *ul* (dacă ar fi așa ...) este învederatu că nu-e de nici-unu folosu adaugerese unu și dupe substantive terminate *intr'o singură* consunantă, ca om, pom, lup, cap, etc., cari și înținutu a aplică și explica de mai mulți ani ortografa de l'voeală a confratiei Academice, este în dreptu, credem, fără a purta ponosul de presupușiosu, a și-spune verde părerea ce și va fi formatu asupra scrierii românești.

Să ne opriu aci și se tragemu uă linie de adunare.

Ce vedem? O formă străvechiă *ollus*, de pe timpul republicei române, astădată o dată în Lucrețiu, o dată în Cicerone și altă singură dată în Virgilinu.

De sigur că nu din *ollus*, uitate de veacuri și de toți sfîntii, s'au putut derive articuloul *ul*; — Uă formă mai nouă *lo*, italiano-spaniolă, care eară și nu se poate metamorfoza în *ul*; — Uă a treia formă *eul*, din care dedus-a pe (h) alal!... În sfîrșit diferite grupe în cari *i*, *e*, *l*, se joacă d-a-n-trecutele și forme articuloul în limbele neo-latine, înținându-se totuși, care mai multu prelungit al țigănuilui:

Fugi de-aicea,
Vino n-conce...

Să l-labe gata la or-ceil rebusintă...

Frâncuzul scrie "n'tr'adveru fară e

mutu la sfîrșitul cuvintelor ca *chef*, *drap*,

loup pentru că le citește *ché.. dra, lou*,

să ele nu primească articuloul ca ale noastre

cuvintele în urmă, ci înainte: le chef, le drap, le loup;—la noi: *capu-l*, *posta-vu-l*, *lupu-l*.

Obiecțiunea aceasta poate avea temeiul cel multu ca semn de *independență românească* d'a spune or-ce trece —

dar nu și totu ce trebuie — prin capu.

Fiziologicește chiar de am la lucru,

desfășările or-ice cuvintelor românești,

de mutu ar fi acestea, cuvintele:

Capu, lupu, strâmbu, stupu, și, de va

găsi în urmă mijlocul d'a pronunța altfel de cat frâncuzește:

ca... luu, strâm..., stu... — l'-rugămu

se spune și noă cum a reușit.

Tot asemenea se să cînte de va pu-

tea, fără *u*, ahtul prelungit al țigănuilui:

Iar unit din Brătienișt

Vor merge — trecând cheul—

Ca niște buni colectiviști,

Să pube Kefereul!...

Camil.

Și cu ciomege groase nămîni

Sdrobiră tol încale,

— Platîți fiind d'at lor slăpânti

Se facă bacanale. —

De când acești năvălitori,

Selbalici, în beție,

Dând iureșul prin redactori,

Le-a zis : se nu mai scrie!...

Colectiviști mari și mici

Așteaptă n' nerabăre

Ca să serbeză — ca amici —

Aceasta-aniversare.

Au aranjat procesiuni,

Cu surle și lîmbale,

Compuse din căță-na nebună,

Bețvi și haimanale,

Care se strige — val de el!

Când vor zări tiranu,

Pentru-o moneda de cincă lei:

— Traiasca Brătianu!

Milită iarași va răcni

Discursuri de caiacă,

Fânică Belu' și va căni

Tot perul până la ceașă...

Acesta va 'n părți cu zel

Prospecțe și afișuri

Spre a putea face și el

Ceva alișperișuri!...

Iar unit din Brătienișt

Vor merge — trecând cheul—

Ca niște buni colectiviști,

Să pube Kefereul!...

INFORMATIUNI

Generalul Anghelescu, ministrul de resbel, a părăsit azi dimineață Capitala mergând la Govora unde a fost chemat de d. prezentul al Consiliului miniștrilor.

Tot azi de dimineață a plecat din București pentru Galați generalul Crețeanu, inspector general al cavaleriei.

Prințul Ruspoli și principesa născută Konaki Vogoridescu au sosit azi dimineață în București viind de la proprietatea lor Domnești din Moldova.

Aflam din Sibiul că directiunea ziarului *Tribuna*, devenită vacanță prin numirea d-lui Ion Slavici la o funcție în România, va fi încreștinată d-lui Dr. Cornelius Păcurariu.

Diseară se întoarce în Capitală viind de la Constanța d. P. S. Aurelian. Ministrul luerărilor publice.

In privința incidentului de la Tărăgoiște dintre d-nu căpitan Vlădescu și d-nu Nicu Drăghiceanu, primim următoarele amânuță:

Căpitanul Vlădescu a fost nevoit să comită regrebatul act de agreșuire despre care am vorbit din cauză că d-nu N. Drăghiceanu, l'a insultat și chiar injurat în fața tribunului.

Nimeni n'a fost rănit; singur d-nu Drăghiceanu a fost pîlnuit.

Faptul nu s'a întâmplat în tribunal, ci într-o băcănie.

Voiam să te văd mereu, se fiu amica d-tale. Cum vrei se te lupă cu un bărbat care vrea cu or ce preț se fiu a lui... Până la urmă trebuie să și ajungă la scop!

Îți jur că a fost fără voia mea... de alt-mintrele nu țin nicu cum să mai dureze aceste legături. Il voi respinge, nu voi mat primi, să așprăvăt într-o noil.

Zelia, dupe ce incercase să o respingă, o asculta acum de bună voie, uimita de straniele vorbe ce auză și de această ciudată natură, simînd că mănia îi scade și disprețul ei crește pînă la acel punct în care el își dă un fel de indurare sau mal de grabă de nepășare pentru jignirele ce îi aduc oare-care persoane.

Nu putea să mai urască pe Eudoxia astfel cum era și cum să arăta a fi; căci vorbea cu o adevărată sinceritate, dând pe față desertăciunea caracterului său, infișindu-se astfel cum o făcuse firea.

Cu toate aceste Zelia până la urmă ișbută să retragă mâinele și-l zise cu o voce liniștită și rece, în care se simțea oare-care milă disprețuitoare:

— Vrea să zică, d-nă, mă rogi să nu spun nimic bărbatului d-tale, nu îi așa?

— Da, te rog... El m'ar ucide... E grosolan și crud... Voi face tot ce vei voi... și ai prea bună inimă spre a te răsbuna astfel...

Ni se spune că d. Gr. Cobălcescu, profesor la facultatea de științe din Iași este însărcinat să reprezinte România la congresul internațional geologic care se va ține estimp la Berlin. Informatorul nostru trebuie să se înșele: cel căruia guvernul a dat această misiune nu poate fi de căt d. Pillidis.

Eri seara pe la 10 1/2 treceatori după calea Victoriei au fost atrași în dreptul Bisericiei Albe de un scandal

MARELE HOTEL DE FRANCE

BUCURESTI
No. 5, CALEA VICTORIEI, No. 5.

Cel mai mare și elegant hotel din țară, situat pe Calea Victoriei în fața străzii Lipscani, din nouă clădit, având patru etaje, astfel încât toate terestrele răspindăse în stradă. Cu desăvârsire nouă montată, după sistemul cel mai modern, având restaurante și cafeene foarte spațioase, băieți și altă confortabilă, curățenie cea mai exemplară. Saloane pentru soarele, nuntă, banchete și atele. Toate lucrurile de consumație de prima calitate, prețuri moderate și serviciul cel mai prompt.

PH. HUGO
ANTREPRENOR

PROPIETAR HOTELULUI HUGO DIN BRAILA.

PEMALUL MAREI-NEGRE CONSTANTZA PEMALUL MARIE-NEGRE

HOTEL CAROL I^{II} STAGIUNEA BAILOR DE MARE SCHIMBAREA DIRECTIUNEI

Directiunea și Instalarea acestui Hotel este cu totul schimbată din nou în mod ENGLEZ. — Visitatorii gasesc toate înlesnirile.

BAI CALDE SE GASESC IN HOTEL

Pentru mai multe deslușiri să se aresa către
Gerantul hotelului B. JERVIS.
Hotel Carol I, Constantza.

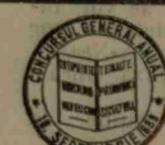
F. FREUND

FABRICA DE REPARAT

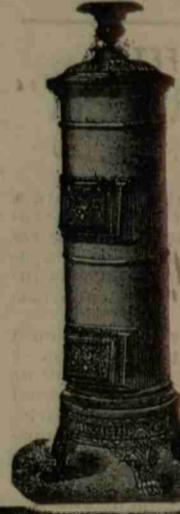
MASINI AGRICOLE

S'A MUTAT

No. 126 - Calea Mosilor - No. 126

,COMET"
PRIMA FABRICA ROMANA
DE
SOBE MEIDINGER
CONSTRUCTIUNE AMELIORATA

FABRICA SI DEPOSITUL
SOBELOR MEIDINGER „COMET“
SE VOR MUTA

de la S-tul Gheorghe viitor în casele d-lui Gobli
Strada Doamnei No. 14 bis

PESTE DRUM DE CREDITUL FUNCIAUR URBAN

SINGURUL PROPRIETAR AL FABRICEI
ADOLF SALOMON

Strada Doamnei No. 7, lângă Posta

INSTITUTUL C. TROTEANU

Strada Sf. Ioan-Nou, No. 35 (în Jignita)

Cursurile din acest institut, reîncepe la 1 Septembrie viitor.

Se primesc elevi numai pentru învățământul primar, comercial și liceal.

Pentru orice alte informații, să se adreseze la directiunea institutului în toate zilele de 8-12 a.m. și du la 2-6 p.m.

D-RUL A. VIANU

fost șef de clinică la profesorul
Galezowski din Paris

Da consultații pentru boala
de OCHI, URECHI și SIFILITICE
și face operații de chirurgie
oculară.

București, Strada Carol I No. 18, de la orele 2-4 după amiază.
Pentru seră dimineață de la 8-9.

A apărut de sub presă Abecedarul Românesc, lucrat după modul scriptologic și intuitiv de P. Arsenescu.

Cal. Victorii
Pal. Dac.-Rom.

LA ORASUL VIENNA

ALA VILLE DE VIENNE

vis-a-vis de
Lib. Socec

Recomandam onorabilei noastre cliențe pentru lemnitățile și soliditatea următoarele notătăi:

Rufarie pentru Doamna și Domni.

Fete de masă, servete și prosopă de pânză.

Olanda verității, de Belgia și Rumbur.

Madapola romanzesc de toate calitățile

și lăimiile.

Batiste de olandă și de lino albe și colorate.

Giorapi de Dame și Domnide Fil d'Écosse,

de bumbac, de lana și de matase.

Aveam onoare a informa pe clientela noastră ca a apărut CATALOGU NOSTRU

ILUSTRAT SI VA FI TRIMIS ORI-CUI VA FACE CERERE.

LA ORASUL VIENNA

CALEA VICTORIEI, PALATUL «DAGIA-ROMANIA»

vis-à-vis de libraria Socec

A APARUT DE SUPT TIPAR

ANUARUL BUCURESCILOR

PREȚUL 2 LEI

PRIMUL ATELIER DE TEMPLARIE

S. EMANUEL

No. 4, Str. Luterana, No. 4 colțul Stirbey-Voda

Efectuază ori-ce mobila sculptată și nesculptată pentru Saloane, ca-mere de culcare biurouri etc.

SPECIALITATE DE LAMPEURI

Deposit de mobile cu prețuri excepționale.

Comandele se efectuează prompt după modele.

Distinctiuni:

FILADELPHIA
1886

BRUXELA
1887

GENOVA
1888

STUTGARD

SINGURA MEDALIE DE AUR PENTRU ARTICOLE DE PANSAMENT

Din partea M. S. Imparatoare Augustă
acordată la expoziția generală germană de higiene din Berlin 1883.

FABRICA DE ARTICOLE DE PANSAMENT

HARTMANN & KIESLING

HOHENECK (BOEMIA)

CEA MAI MARE FABRICA SPECIALA

CU ABURI

Se recomanda ca cea mai bună și mai eficientă
sorginte de procurături

ARTICOLE DE PANSAMENT

Precum și alte articole de același ramură

CALITATE SUPERIOARA SI PRECIURILE CELE MAI EFTINE

INALBIRE PROPIE SI CARDERIE DE BUMBAC (BRUN'S-WATTA)

Patenta pentru Austro-Ungaria pentru scama de lemn
după Doctorul Walcher din Tubingen, Vata de lemn și Bandage-Hygia

SINGURA VENZARE AL CATGUTULUI RESORBANT

Marca Wiesner pentru Austro-Ungaria, România, Bulgaria și Orient

PRETURI CURENTA, AFISE, MOSTRE SE TRIMIT GRATIS SI FRANCO

REPRESENTANȚI GENERALI SI DEPOSIT PENTRU ROMANIA SI BULGARIA

RYSER & BRATEANU

Calea Mosilor No. 29. — București.

Distinctiuni:

espozitia
internacionala
farmaceutica din

VIENNA 1883;

medalie de aur

TURIN 1884

medaille de aur

Distinctiuni:

espozitia
internacionala
farmaceutica din

VIENNA 1883;

medalie de aur

TURIN 1884

medaille de aur

PARIS 1886

medaille de aur

STUTGARD 1887

medaille de aur

GENOVA 1888

medaille de aur

BRUXELA 1889

medaille de aur

PHILADELPHIA 1890

medaille de aur

HOHENECK 1891

medaille de aur

WIESNER 1892

medaille de aur

WIESNER 1893

medaille de aur

WIESNER 1894

medaille de aur

WIESNER 1895

medaille de aur

WIESNER 1896

medaille de aur

WIESNER 1897

medaille de aur

WIESNER 1898

medaille de aur

WIESNER 1899

medaille de aur

WIESNER 1900

medaille de aur

WIESNER 1901

medaille de aur

WIESNER 1902

medaille de aur

WIESNER 1903

medaille de aur

WIESNER 1904

medaille de aur

WIESNER 1905

medaille de aur

WIESNER 1906

medaille de aur

WIESNER 1907

medaille de aur

WIESNER 1908

medaille de aur

WIESNER 1909

medaille de aur

WIESNER 1910

medaille de aur

WIESNER 1911

medaille de aur

WIESNER 1912

medaille de aur

WIESNER 1913

medaille de aur

WIESNER 1914

medaille de aur

WIESNER 1915

medaille de aur

WIESNER 1916

medaille de aur

WIESNER 1917

medaille de aur

WIESNER 1918

medaille de aur